

Cork

REISVERSLAG - Deurnes Mannenkoor 30 april t/m 4 mei 1998

Vele maanden voor het vertrek was de organisatie al bezig om voorbereidingen te treffen. Een mastertape werd tijdig verzonden naar de organisatie. Ons koor kwam in aanmerking voor het festival en niet voor het concours. En dat was maar goed ook naar later zou blijken. Dit vonden wij niet zo erg want Rotterdam lag nog redelijk vers in ons geheugen.

Dus wisten wij waar we aan toe waren, nu maar schrijven, bellen, mailen, faxen, repeteren, afspraken maken, afspraken aanpassen kortom bergen werk te verzetten. Onze dirigent achtte het noodzakelijk een drietal Ierse liederen in te studeren. Later in Ierland is pas gebleken wat dat betekende voor de Ierse luisteraars. Een reisboekje werd gemaakt en allen hadden hun paspoort bij zich, althans dat dachten wij. In het clubhuis werd in alle vroegte een toast uitgebracht op onze koningin. De oranjebitter viel wat ruw op de maag maar de stemming zat er goed in. Enkele leden die nog nooit hadden gevlogen waren wel erg stil die ochtend..... Gearriveerd op Schiphol volgde de nodige procedures voor we met een Boeing 737 van Air Lingus het luchtruim kozen. Anderhalf uur later stonden we op het vliegveld van Dublin voor een overstap naar Cork. Wat kun je zoal meer doen als je horloge even gelijk zetten op Greenwichtijd? Naar een echte Ierse pub gaan en daar wat gaan drinken en zingen. Binnen no-time zaten de meeste aan een echte Pint lager of Guinness (lijkt wel wat op afgedraaide olie). De eerste liederen werden ingezet. Vele zangers waren meteen verliefd op Ierland. Nadien werd een hapje gegeten en weer het vliegtuig in voor de volgende vlucht naar Cork. Een zanger van ons koor had een zakmesje bij zich en dat gaf onbedoeld toch weer wat vertraging. Die verrekte poortjes.....Na een half uur stonden we in Cork waar ene Fiona ons opwachtte al snel werd Fiona toegezongen in de tekst van Ramona de hit van The Blue Diamonds. Bij het standbeeld van Jacky Charlton, bijgenaamd, De Giraffe, werd uit volle borst The Great Pretender en An Evening's Pastorale gezongen. We hoorden klateren maar het was niet duidelijk of het applaus van het weinige publiek of het water van de aanwezige fontein was. Ierland here we come...snel de bus in die ons naar het St. Kilda's Guesthouse moest brengen. Het weerzien met Jan en Mariet van de Kerkhof was leuk. Zij waren al enkele dagen aanwezig in Cork. Na een verfrissing en wat gegeten te hebben werd een bliksembezoek aan het Imperial Hotel gebracht waar de organisatie zetelde. We maakten kennis met de big boss himself Mr John Fitzpatrick. De meeste gingen graag snel terug naar hun kamer na een lange vermoeiende reisdag.

Na een full Irish breakfast op vrijdagochtend ging een ieder gesteven en gestreken op pad om het eerste concert te geven aan de hoofdingang van een groot winkelcentrum. Na een lunch weer de bus in voor een trip naar Cobn, (spreek uit als Koof) een rustiek havenstadje met een grote geschiedenis want vanaf hier vandaan heeft de grote Titanic het ruime sop gekozen alvorens het tegen de klippen voer en naar de boden zank. In de middag werd een concert gegeven in het plaatselijke Carrignafoy Community College. Het werd een zeer geslaagd concert voor een heel grote groep kinderen die nog luisterden. Na dit concert snel naar beneden naar het centrum voor een bezoek aan het museum The Queenstown Story met het verhaal van de Titanic. Na dit bezoek werd een ieder

weer naar de school terug gebracht met het schoolbusje om daar het diner te gebruiken. Na de wandeling terug naar het centrum werd kennis gemaakt met het Commodore Choir die samen met ons concerteerden in Sirius Centre, zeg maar de jachthaven. Na het zeer geslaagde concert ging men gezamenlijk naar Hotel Commodore voor een geweldige uitwisseling met het andere koor. Voor we het wisten was het 01.30 uur en moesten nog met de bus terug naar het pension. Het was een geweldige avond om nooit meer te vergeten.

De zaterdag was deels gereserveerd voor een schitterende bustocht door het gebied Kerry. Het werd een geweldige tour door dit prachtig gedeelte van Ierland.

Om 18.30 uur stonden we weer gereed voor het eerste concert in het **** Hayfield Manor Hotel. Gelukkig duurde ons optreden hier niet zo lang want de gasten waren van een uitzonderlijke klasse en dan heb je het recht om gastkoren te negeren. Onvoorstelbaar. Dinertijd voor een hongerig koor. Even uitbuiken en dan weer een bezoek aan het imposante Imperial Hotel, het muzikale centrum van koorminnend Cork. Het werd wederom een onvergetelijke avond met het vaak gehoorde Slointe wat door Jan Bouwmans werd vertaald als Zuuuuuuuuuu. Niet alleen Brabantse maar ook Ierse nachten blijken lang te zijn.

Zondagmorgen lekker even uitslapen en dan om 12.00 uur een H. Mis zingen in de Sint Vincent Church. Er werd een zeer acceptabele mis gezongen met als toegift Irish Eyes.

Een gul applaus was ons deel. Aansluitend aan de dienst werd een kop koffie gedronken in de kerk. Om 13.30 uur moesten we weer snel naar het Jury's Hotel voor een volgend optreden. Dit optreden was er een van normale kwaliteit totdat onze dirigent de big boss ontwaarde in de zaal, juist toen wij enkele Ierse liederen gingen zingen. Dit was kassa. De ego van zowel Theo als het bestuur werd gestreeld omdat wij de gala-avond mochten openen met de twee Ierse liederen Cockles and Mussels en Irish Eyes. Na dit optreden wat toch al niet meer kapot kon, kregen we een lichte lunch aangeboden van het hotel. We hadden de hele middag ter beschikking. Er werd een bezoekje gebracht aan de tentoonstelling van alle deelnemende koren waaronder dat van onszelf. We gingen maar wat eerder dineren i.v.m. het optreden op de galavond. Na het inzingen was het zover we werden aangekondigd als het Deurnes Mannenkoor from Holland. Na het zingen van de twee Ierse liederen kregen we een ovationeel applaus. 1200 mensen die uit hun bol gaan voor jou.....kippenvol is dan niet zo verwonderlijk. Nadien mochten wij zelf plaatsnemen op de voor ons gereserveerde rijen voor het volgend gedeelte van de Gala-avond. Nu werd duidelijk waarom wij niet toegelaten werden tot het concours...en terecht. Het waren merendeels academisch en conservatorium geschoolde zangers met een geweldige stem. Met de geweldige ervaringen van de laatste uren gingen we nog even naar het Imperial Hotel voor het verwerken van al deze gebeurtenissen tot nu toe. Ieren zijn een slim volkje. Om 23.00 uur wordt de pub geacht dicht te zijn. Foezel wat met de tijd tot ca. 23.30 uur, doe het licht uit en wacht dan tot de klok van 00.00 uur en de volgende dag is begonnen. En zo werkt dat in Ierland. Dus wij terug naar

ons pension op de maandagochtend ergens tussen.....what ever?

We zaten met onze gedachten al weer een beetje richting Holland. Toch maakten we nog een tochtje naar Blarney Castle and it's kissing stone. Het was een prachtig kasteel met park om alle Ierse indrukken van de afgelopen dagen nog eens de revue te laten passeren. Na een lunch gebruikt te hebben bij Blarney Wooden Mills ging het richting pension om de koffers te gaan pakken. De bus toog naar het vliegveld van Cork. Er werd nog een lied gezongen voor onze Fiona en Bernadette voor het toestel weer naar Dublin vertrok. Goddank ging de transfer naar Amsterdam deze keer wat sneller als de vorige keer die van Dublin naar Cork. Om 20.45 uur arriveerden we op ons eigen Schiphol. We waren bijna ervaren luchtreizigers geworden. Om 23.30 uur kwam deze onvergetelijke reis zo goed als ten einde in het clubhuis. Vele familieleden waren aanwezig om de eerste verhalen aan te horen. En dan vlug naar bed om te ontwennen.....

